

[Nørskov.]

Mand. Omkostningerne herved betalt af den franske Stat, og selv om Danmark nu maa betale Udgifterne ved Brigadens Ophold i Tyskland, bør vi ikke opgive Haabet om, at Beløbet til sin Tid maa blive os refunderet, naar den endelige Ordning af Forholdene i Europa skal finde Sted.

Endnu lever der i flere Egne i Landet Beretninger om de danske Besættelsestropers Ophold i Frankrig og om deres besværlige March derved. Under Turen regnede det næsten hele Tiden, og paa Marchen gennem Holland gik Soldaterne undertiden i Vand til Knæene. Selv om det var haarde Vilkaar, vore Soldater den Gang var ude for, blev Opholdet i det fremmede Land dog ikke uden Poesi. Det kommer bl. a. frem i en af Digterpræsten Steen Steensen Blichers Noveller, som handler om en jysk Dragon, der paa sin trofaste Hest Messingjens hjemfører en ung fransk Pige, maskeeret som en syg Soldat ikklædt Dragons Staldkjortel. Hun levede Resten af sit Liv som en lykkelig Bondekone paa Viborgegnen.

Grunden til, at vi ligesom for godt 130 Aar siden staaer over for at skulle sende en Besættelsesstyrke til et fremmed Land, har der saa ofte været talt om her i det høje Ting, at jeg tror, denne Side af Sagen er tilstrækkelig oplyst og klarlagt, ikke mindst ved den højtærede Forsvarsministers udførlige Fremstættelsestale, hvori hele Sagens Forhistorie blev grundigt oplyst. Jeg finder derfor ingen Grund til at komme dybt ind paa dette Spørgsmaal. Jeg vil kun herom udtale, at jeg synes, vi maa anerkende og være tilfredse med, som Forhandlingerne om denne Sag er ført af den højtærede Regering. Det er jo en Kendsgerning, at Forudsætningerne for Afsendelse af den store Styrke, der først var Tale om, efterhaanden svandt bort. Dette har man fra dansk Side med stor Styrke og Klarhed fremholdt under Forhandlingerne med Englænderne med det Resultat, at der fra engelsk Side er blevet taget Hensyn til de Argumenter, der er fremført af den danske Regering. Englænderne har forstaaet vore Vanskelighe-

der, ikke mindst, at de store Flygtningeskarer har været en tung Byrde for vort Land ogsaa derved, at de paalægger Danmark store Bevogningsopgaver i en Tid, hvor vort Erhvervsliv lider stærkt under Mangel paa Arbejdskraft. Det er derfor glædeligt, at det lykkedes at faa Tysklandsstyrkerne reduceret fra ca. 10 000—11 000 Mand til ca. 4 000 Mand, uden at Danmark derved kom til at staa som en Stat, der svigtede sit Ord over for den Nation, vi staaer i Taknemmelighedsgæld til. Det har været rigtigt, at man fra Regeringens Side under Forhandlingerne har lagt Vægt paa at faa en Løsning af Flygtningeproblemet, og det er fuldt berettiget, at man fra dansk Side har kædet Spørgsmaalet om Styrkernes Størrelse og Afsendelse sammen med en Hjemsendelse af de tyske Flygtninge. Efter de Udtalelser, som foreligger fra engelsk Side, maa vi nu haabe, Danmark inden for en rimelig Tid kan blive fuldstændig befriet for de tyske Flygtninge. Desværre lykkedes det ikke at trænge igennem med vort Synspunkt angaaende et andet Forhold, nemlig, at det til Danmark leverede Materiel maatte betragtes som udlaant fra de engelske Beholdninger. Jeg forstaaer, det er saaledes, at Englændernes Stilling hertil hviler paa principielle Grunde og er i Overensstemmelse med de Overenskomster, England har afsluttet med andre allierede Nationer, der deltager i Besættelsen af Tyskland.

Det er klart, at Opstillingen af Tysklandsbrigaden vil faa Indflydelse paa Hærens Virksomhed og gribe ind i dens organisatoriske Forhold, ligesom Afsendelsen af Brigaden selvfølgelig vil give Krigsministeriet og Hæledelsen forøget Arbejde. Vi fra vor Side finder det rimeligt og naturligt, at der ydes saavel Befalingsmænd som menige Lønforhøjelse, som foreslaaet i Lovforslaget, samt at der ydes fri Kost til det Personel, som under Garnisonsforhold ikke har fuld Kost og Forplejning, ligesom vi kan billige, at der gives Forsvarsministeren en Bemyndigelse til at træffe saadanne Foranstaltninger, som af Hensyn til Opgavens forsvarlige Løsning maatte findes paa-